

NÂNG CAO VAI TRÒ CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG CẤP TỈNH KHI TỔ CHỨC CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG 02 CẤP VÀ MỞ RỘNG ĐỊA GIỚI HÀNH CHÍNH CẤP TỈNH

PHAN TRUNG HIỀN (*)

NGUYỄN DƯƠNG ANH THẮNG (**)

Tóm tắt: Bài viết tập trung phân tích vai trò trung tâm của chính quyền cấp tỉnh trong mô hình tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp; đánh giá những vấn đề đặt ra về thể chế, tổ chức và nhân lực khi mở rộng địa giới hành chính; nhận diện các cơ hội và thách thức đối với hiệu quả quản lý nhà nước trong bối cảnh mới. Trên cơ sở đó, bài viết đề xuất một số giải pháp nhằm phát huy vai trò của cấp tỉnh, bảo đảm hệ thống quản lý nhà nước hoạt động thông suốt, hiệu quả và thích ứng tốt với yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội trong thời kỳ mới.

Từ khóa: Cải cách bộ máy nhà nước; cấp tỉnh; Kết luận số 127-KL/TW.

Abstract: The article focuses on analyzing the central role of provincial-level local government within the two-tier local government model. It evaluates institutional, organizational and human resource issues arising from the expansion of provincial administrative boundaries; identifies opportunities and challenges for state management effectiveness in the new context. Based on this analysis, the article proposes several solutions to enhance the role of the provincial level, ensuring a smooth, efficient and adaptive state management system that meets socio-economic development requirements in the new era.

Keywords: State apparatus reform; provincial level; Resolution No. 127-KL/TW.

Ngày nhận bài: 25/7/2025 Ngày biên tập: 13/8/2025 Ngày duyệt đăng: 19/9/2025

1. Mở đầu

Đơn vị hành chính - lãnh thổ có vai trò quan trọng vì đây là cơ sở để thực hiện các nội dung về quản lý nhà nước, bảo đảm việc thực hiện chức năng và nhiệm vụ của nhà nước. Hiến pháp của nhiều quốc gia đã xác định việc tổ chức hay phân chia đơn vị hành chính - lãnh thổ là việc quan trọng hàng đầu nhằm tạo thuận lợi cho việc quản lý, phát triển kinh tế, văn hóa - xã hội và quốc phòng, an ninh. Việc phân chia đơn vị hành chính - lãnh thổ còn là cơ sở của cải cách hành chính nhà nước trong mọi giai đoạn của sự phát triển đi lên⁽¹⁾.

(*) PGS.TS.GVCC; (**) ThS; Khoa Luật, Trường Đại học Cần Thơ

Sự phát triển của nền kinh tế thị trường cũng như hệ thống hạ tầng viễn thông đã dẫn phá vỡ các ràng buộc, giới hạn về không gian lãnh thổ để tạo nên một không gian kinh tế thống nhất trong phạm vi quốc gia và đang mở rộng ra cả phạm vi quốc tế. Xu thế mở cửa, hội nhập quốc tế là tất yếu khách quan đối với mỗi quốc gia, mỗi dân tộc, mỗi địa phương trong thời đại ngày nay. Yếu tố thị trường có ảnh hưởng nhất định đến việc tổ chức đơn vị hành chính, phân vạch địa giới hành chính, tạo thuận lợi, cho phép cởi mở, linh hoạt và dễ dàng hơn trong việc tổ chức, chia tách hay hợp nhất đơn vị hành chính⁽²⁾. Trên cơ sở đó, yêu cầu cải cách tổ chức bộ máy nhà nước trong bối cảnh hiện nay đang

ngày càng trở nên cấp thiết nhằm thích ứng với yêu cầu phát triển nhanh và bền vững, bảo đảm nguyên tắc nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa, “xây dựng nền hành chính dân chủ, chuyên nghiệp, hiện đại, tinh gọn, hiệu lực, hiệu quả, có năng lực kiến tạo phát triển, liêm chính, phục vụ Nhân dân”⁽³⁾.

2. Những vấn đề đặt ra đối với chính quyền cấp tỉnh trong bối cảnh tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp và mở rộng địa giới hành chính

Quá trình chuyển đổi số và xây dựng chính quyền số đã có tác động sâu rộng đối với tổ chức và hoạt động của bộ máy nhà nước, trong đó có hệ thống chính quyền địa phương. Việc đổi mới căn bản, toàn diện hoạt động quản lý, điều hành của Chính phủ, chính quyền địa phương, hoạt động sản xuất kinh doanh của doanh nghiệp, phương thức làm việc của người dân, phát triển môi trường số an toàn, rộng khắp là ưu tiên trong chính sách phát triển của nước ta đã và đang tác động trực tiếp đến tổ chức và hoạt động của bộ máy nhà nước từ trung ương đến các cấp chính quyền địa phương⁽⁴⁾. Từ góc độ này, việc tinh gọn bộ máy, tổ chức lại theo mô hình chính quyền địa phương 02 cấp, đồng thời thiết kế lại phương thức vận hành của chính quyền cấp tỉnh theo hướng số hóa, liên thông và tích hợp dịch vụ công chính là tiền đề quan trọng để chính quyền địa phương thích ứng tốt hơn với yêu cầu của nền hành chính hiện đại, nâng cao chất lượng phục vụ người dân và doanh nghiệp trong môi trường số.

Tuy nhiên, ngay cả ở các quốc gia phát triển, việc sắp xếp lại các đơn vị hành chính địa phương cũng dẫn đến những thách thức trong việc quản lý địa bàn rộng lớn hơn và duy trì sự hài hòa văn hóa giữa các cộng đồng dân cư. Đối với Việt Nam, đây sẽ là một trong những vấn đề đặt ra đặc biệt là chính quyền cấp tỉnh, đòi hỏi phải có sự nghiên cứu, đánh giá cẩn thận nhằm hạn chế các tác động tiêu cực và đạt hiệu quả cao trong quá trình đi vào vận hành. Trong đó, có thể nhận diện một số vấn đề trọng tâm như sau:

Thứ nhất, việc hợp nhất các đơn vị hành chính cấp tỉnh có thể giúp tinh gọn tổ chức

bộ máy, tiết kiệm chi phí và nâng cao hiệu quả hoạt động. Nhưng quá trình này cũng có thể dẫn đến “tình trạng phức tạp trong quản lý địa bàn rộng lớn, khó khăn trong việc thống nhất các quy định, chính sách và sự khác biệt về văn hóa, phong tục giữa các địa phương được sáp nhập”⁽⁵⁾. Tại những khu vực miền núi, vùng sâu, vùng xa, vùng đồng bào dân tộc thiểu số sẽ gặp nhiều trở ngại do địa hình chia cắt, dân cư phân bố rải rác và phong tục tập quán đặc thù của đồng bào dân tộc thiểu số. Ở nhiều địa phương miền núi, khoảng cách về địa lý giữa các hộ trong thôn, bản là rất lớn, dẫn đến khó khăn trong công tác dân vận với việc tổ chức họp, tuyên truyền vận động hay sinh hoạt cộng đồng⁽⁶⁾. Bên cạnh đó, một số ý kiến cũng lo ngại về nguy cơ mai một bản sắc văn hóa. Cụ thể, các cộng đồng địa phương thường có những nét văn hóa riêng biệt, được hình thành qua nhiều thế hệ. Khi sáp nhập, những nét văn hóa này có thể bị đồng hóa hoặc thay thế bởi các yếu tố văn hóa từ các cộng đồng khác hoặc từ các chính sách quản lý văn hóa từ cấp trên liên quan đến lễ hội, phong tục tập quán, hay ngôn ngữ mẹ đẻ⁽⁷⁾.

Thứ hai, việc sáp nhập và thành lập đơn vị hành chính cấp tỉnh mới có thể dẫn đến một số khó khăn trong quá trình quản lý hành chính và giải quyết thủ tục cho người dân. Người dân sinh sống tại các đơn vị hành chính sau sáp nhập sẽ phải thực hiện việc điều chỉnh, thay đổi giấy tờ cá nhân, giấy tờ liên quan đến quyền sử dụng đất và quyền sở hữu tài sản... kéo theo khó khăn về thời gian, chi phí đi lại và dễ phát sinh sai sót trong quá trình chuyển đổi. Quy mô dân số lớn hơn sau sáp nhập thì áp lực lên bộ máy hành chính địa phương cũng gia tăng đáng kể, đặc biệt trong giai đoạn đầu khi cần xử lý khối lượng lớn các thủ tục liên quan đến nhân thân, đất đai, kinh doanh và dịch vụ công. Ngoài ra, đội ngũ cán bộ quản lý tại các địa bàn mới sáp nhập cũng cần có thời gian để tìm hiểu, nắm bắt đặc điểm dân cư, địa lý, tình hình kinh tế - xã hội, từ đó dễ dẫn đến những xáo trộn và khó khăn nhất định trong tổ chức thực hiện nhiệm vụ quản lý nhà nước.

Thứ ba, việc sáp nhập địa giới hành chính cấp tỉnh có thể đối mặt với những khó khăn về vấn đề tài chính. Khi mở rộng đơn vị hành chính, tất yếu cần có các giải pháp thực hiện nhằm tiến tới đồng bộ chỉnh trang đô thị trung tâm và cần nguồn vốn lớn để triển khai. Tác động về kinh tế cũng được đặt ra đối với các doanh nghiệp trên địa bàn khi phải tốn các chi phí phát sinh như thay đổi về địa chỉ, bằng hiệu, in ấn,...⁽⁸⁾ Hơn nữa, việc chưa kịp thời cập nhật địa chỉ theo địa giới hành chính mới có thể dẫn đến những bất cập pháp lý, ảnh hưởng trực tiếp đến tính hợp pháp của hồ sơ, giao dịch và thủ tục hành chính của các đơn vị, doanh nghiệp và người dân. Những thách thức này đòi hỏi chính quyền cấp tỉnh cần có các chính sách hỗ trợ phù hợp để giảm thiểu tác động tiêu cực đến hoạt động của các tổ chức, doanh nghiệp và đảm bảo quá trình sáp nhập diễn ra suôn sẻ, hiệu quả.

Thứ tư, khi mở rộng địa giới hành chính cấp tỉnh, trước yêu cầu quản lý hiệu quả trên địa bàn rộng hơn, một số nơi dân cư phân tán, đòi hỏi chính quyền địa phương phải dựa nhiều hơn vào nền tảng công nghệ số để đảm bảo hiệu quả trong điều hành, cung cấp dịch vụ công và quản lý dữ liệu dân cư. Tuy nhiên, thực tế hiện nay cho thấy hạ tầng công nghệ thông tin và viễn thông ở nhiều địa phương, nhất là khu vực miền núi, vùng sâu, vùng xa, vẫn còn thiếu đồng bộ, chưa đáp ứng được yêu cầu quản lý số hóa. Việc triển khai các hệ thống cơ sở dữ liệu, kết nối trực tuyến giữa cấp tỉnh và các đơn vị cấp xã trong địa bàn mở rộng cũng đòi hỏi nguồn đầu tư đáng kể về hạ tầng số, phần mềm, thiết bị và đội ngũ cán bộ công nghệ thông tin. Một số doanh nghiệp viễn thông đã đặt ra lo ngại về tác động đối với cơ sở dữ liệu và hệ thống phần mềm quản lý và ảnh hưởng trực tiếp đến tính liên tục của các dịch vụ công trong giai đoạn chuyển đổi⁽⁹⁾.

Thứ năm, việc tổ chức lại chính quyền địa phương theo hướng bỏ cấp huyện và mở rộng quy mô cấp tỉnh sẽ kéo theo sự tập trung quyền lực lớn hơn vào chính quyền cấp tỉnh, đặc biệt trong lĩnh vực tổ chức bộ máy, phân bổ ngân sách và quyết định nhân sự. Theo

đó, các quyết định từ cấp tỉnh sẽ tác động trực tiếp đến toàn bộ hệ thống cấp xã mà không thông qua cấp trung gian, từ đó đặt ra yêu cầu rất cao về minh bạch, trách nhiệm giải trình và kiểm soát quyền lực. Thực tế cho thấy, việc thực thi hoạt động quyền lực nhà nước của chính quyền địa phương nếu không được kiểm soát chặt chẽ sẽ dẫn đến sự tùy tiện, lạm quyền, vượt quyền, tham nhũng của đội ngũ cán bộ, công chức⁽¹⁰⁾. Do đó, đi liền với quá trình mở rộng địa giới và tổ chức mô hình 02 cấp, cần đặc biệt chú trọng thiết lập các cơ chế kiểm soát quyền lực rõ ràng, khả thi và hiệu quả, bảo đảm tính công khai, minh bạch trong điều hành và sự tham gia thực chất của người dân vào giám sát hoạt động của chính quyền.

3. Nâng cao vai trò của chính quyền địa phương cấp tỉnh trong bối cảnh tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp và mở rộng địa giới hành chính

Một là, tiếp tục hoàn thiện cơ sở pháp lý và điều chỉnh các quy định pháp luật có liên quan.

Việc tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp và mở rộng địa giới hành chính sẽ dẫn đến thay đổi lớn trong cơ cấu tổ chức bộ máy nhà nước, đặc biệt là chính quyền địa phương, hệ thống tư pháp và chức năng, nhiệm vụ của các cơ quan hữu quan. Vì vậy, cần có lộ trình sửa đổi, bổ sung các văn bản quy phạm pháp luật liên quan để đảm bảo tính hợp hiến, hợp pháp và khả thi trong thực hiện. Trong đó một trong những nội dung tối quan trọng là cần phân định rõ thẩm quyền, trách nhiệm của chính quyền cấp tỉnh trong mối quan hệ với cấp xã. Cụ thể, việc sửa đổi Luật Tổ chức chính quyền địa phương thời gian tới cần được đặt trọng tâm vào một số định hướng lớn, như phân cấp mạnh hơn cho cấp xã những nhiệm vụ có thể tự đảm đương; đồng thời quy định rõ cơ chế giám sát, hướng dẫn và hỗ trợ của cấp tỉnh để bảo đảm tính thống nhất và hiệu lực quản lý. Cần sửa đổi, bổ sung Luật Xử lý vi phạm hành chính để phù hợp với mô hình chính quyền địa phương 02 cấp, đặc biệt là quy định rõ thẩm quyền xử phạt của Chủ tịch UBND cấp tỉnh trong các lĩnh vực quản lý trực tiếp ở cơ sở theo

hướng mở rộng phạm vi quyền hạn để đảm bảo hiệu lực quản lý và khả năng điều hành thống nhất trên địa bàn.

Song song với việc sửa đổi Hiến pháp⁽¹¹⁾ và các đạo luật có liên quan, đặc biệt là Luật Tổ chức chính quyền địa phương, cùng với việc tổ chức lại hệ thống cơ quan hành chính nhà nước theo hướng tinh gọn, hiệu quả, cần nghiên cứu, xem xét đặt lại tên gọi hệ thống cơ quan hành chính nhà nước cấp tỉnh nói riêng và địa phương nói chung sao cho đúng với chức năng và nhiệm vụ vốn có. Cụm từ Ủy ban hành chính cấp tỉnh, Ủy ban hành chính cấp cơ sở sẽ thích hợp hơn nếu được dùng thay cho cụm từ “Ủy ban nhân dân” ở địa phương. Hiến pháp năm 1946 và Hiến pháp năm 1959 ở Việt Nam cũng từng sử dụng thuật ngữ Ủy ban hành chính (Điều thứ 57 - 62 Hiến pháp năm 1946, Điều 78 - 96 Hiến pháp năm 1959), bởi vì thuật ngữ này phản ánh đúng nhất với bản chất và chức năng của hệ thống cơ quan hành chính nhà nước.

Hai là, chú trọng nâng cao chất lượng đội ngũ cán bộ, công chức cấp tỉnh nhằm đáp ứng yêu cầu của mô hình chính quyền địa phương 02 cấp và mở rộng địa giới hành chính.

Một trong những yếu tố then chốt quyết định việc thực hiện chính sách cải tổ bộ máy hành chính có thành công hay không chính là yếu tố “con người”. Trong bối cảnh không còn cấp huyện và phạm vi quản lý của cấp tỉnh ngày càng rộng lớn, đội ngũ cán bộ cấp tỉnh sẽ phải gánh vác vai trò chỉ đạo, điều phối trực tiếp đối với cấp xã, cũng như xử lý các vấn đề phát sinh đa dạng và phức tạp hơn trước cả trên phương diện an ninh, chính trị, trật tự an toàn xã hội. Vấn đề này càng đặc biệt quan trọng trong bối cảnh cán bộ, công chức, viên chức và lực lượng chuyên ngành giảm nhiều sau quá trình tinh gọn bộ máy nên có thể gặp khó khăn trong quá trình tổ chức thực hiện nhiệm vụ trong thời gian chuyển tiếp. Điều này đòi hỏi phải tái cấu trúc lại đội ngũ cán bộ theo hướng chuyên nghiệp hóa, tăng cường đào tạo kỹ năng điều hành, giám sát, hoạch định chính sách và quản lý hành chính trong môi trường số. Đồng thời, cần có chính sách thu hút nhân

sự chất lượng cao, đặc biệt ở các lĩnh vực quản lý then chốt như quy hoạch - phát triển đô thị, hạ tầng số, tài nguyên môi trường, cải cách hành chính, để bảo đảm chính quyền cấp tỉnh có đủ năng lực thực thi hiệu quả các nhiệm vụ quản lý, điều hành. Tiếp đó, đội ngũ cán bộ, công chức cấp cơ sở trong thời gian tới phải có đầy đủ năng lực đồng thời phải linh hoạt, liên thông và có khả năng sử dụng thuần thục công nghệ số.

Ba là, đầu tư đồng bộ hạ tầng kỹ thuật và hệ thống viễn thông số.

Cần có chiến lược đầu tư hạ tầng số đi trước một bước, đảm bảo các nền tảng công nghệ, dữ liệu và hệ thống quản lý thông suốt trong điều kiện địa bàn rộng, dân cư phân tán. Các doanh nghiệp viễn thông cũng cần có sự đồng hành, hỗ trợ giải pháp kỹ thuật nhằm đảm bảo tính ổn định, an toàn dữ liệu và bảo đảm dịch vụ công không bị gián đoạn trong quá trình chuyển đổi, theo đúng tinh thần của Nghị quyết số 193/2025/QH15 ngày 19/02/2025 của Quốc hội về thí điểm một số cơ chế, chính sách đặc biệt tạo đột phá phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số quốc gia: “Ngân sách trung ương được sử dụng để đầu tư, mua sắm, thuê, duy trì, vận hành, bảo trì các nền tảng số, hệ thống thông tin quy mô quốc gia, quy mô vùng để các cơ quan, tổ chức của trung ương, địa phương sử dụng, khai thác chung nhằm phục vụ phát triển kinh tế - xã hội, bảo đảm hiệu quả, tránh lãng phí”⁽¹²⁾.

Bốn là, cần đảm bảo yếu tố tài chính phục vụ cho quá trình chuyển đổi. Bên cạnh yếu tố nhân lực, thì tài lực lại là điều kiện tiên quyết bảo đảm cho quá trình tổ chức lại đơn vị hành chính và thực thi mô hình chính quyền địa phương 02 cấp đạt hiệu quả. Việc sáp nhập và tổ chức lại các đơn vị hành chính không chỉ đơn thuần là thay đổi về mặt địa lý, tổ chức, mà còn đòi hỏi nguồn lực tài chính lớn để đầu tư nâng cấp cơ sở hạ tầng, chỉnh trang đô thị trung tâm, cải tạo các công trình công cộng, chuyển đổi hệ thống công nghệ thông tin và xử lý tài sản công dư thừa sau sắp xếp. Ngoài ra, cần có hướng dẫn cụ thể về việc tận dụng quỹ tài sản công dư thừa sau

sáp nhập như trụ sở cũ, công trình công cộng để kêu gọi đầu tư hoặc chuyển đổi công năng, phù hợp với định hướng phát triển kinh tế - xã hội trong thời gian tới, tránh lãng phí, thất thoát.

Năm là, cần xây dựng cơ chế kiểm soát quyền lực hiệu quả, minh bạch. Khi mô hình tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp được thực hiện thì quyền lực của chính quyền cấp tỉnh, đặc biệt là người đứng đầu sẽ gia tăng đáng kể. Trong bối cảnh đó, yêu cầu đặt ra là phải có cơ chế kiểm soát quyền lực chặt chẽ, rõ ràng và hiệu quả. Việc tăng cường vai trò giám sát của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh, phát huy tối đa chức năng, vai trò của Mặt trận Tổ quốc, đồng thời ứng dụng công nghệ để công khai hóa hoạt động của chính quyền cũng như cơ chế phản ánh trực tuyến là những giải pháp quan trọng nhằm bảo đảm sự minh bạch, phòng ngừa lạm quyền, góp phần xây dựng một nền hành chính dân chủ, liêm chính và phục vụ.

Bên cạnh đó, cần đề cao vai trò của Viện Kiểm sát nhân dân, Tòa án nhân dân trong kiểm soát việc thực hiện quyền lực nhà nước nhằm bảo đảm tính hợp pháp của các quyết định hành chính, hành vi hành chính, xử lý các hành vi vi phạm pháp luật, bảo vệ quyền con người, quyền công dân và phòng, chống tham nhũng, tiêu cực trong hoạt động quản lý nhà nước. Việc hoàn thiện cơ chế phối hợp giữa chính quyền địa phương và Viện Kiểm sát nhân dân, Tòa án nhân dân, nhất là trong bối cảnh không còn hệ thống cơ quan này và cơ quan công an cấp huyện cần được coi là nội dung thiết yếu trong thiết kế thể chế cho mô hình chính quyền địa phương 02 cấp sau khi mở rộng địa giới hành chính cấp tỉnh./.

Ghi chú:

(1), (2) Nguyễn Thị Phương (Chủ biên), *Tổ chức đơn vị hành chính - lãnh thổ Việt Nam*, Nxb CTQG-ST, H.2013, tr.23, tr. 84.

(3) Nguyễn Trọng Thừa, *Những nội dung cơ bản của xây dựng nền hành chính dân chủ, chuyên nghiệp, hiện đại, tinh gọn, hiệu lực, hiệu quả, có năng lực kiến tạo phát triển, liêm chính, phục vụ Nhân dân*, Bộ Nội vụ, 30/09/2022,

<https://moha.gov.vn/tintuc/Pages/listbnv.aspx?Cat=736&ItemID=42746>, truy cập ngày 21/5/2025.

(4) Thủ tướng Chính phủ, *Quyết định số 759/QĐ-TTg ngày 14/4/2025 ban hành Đề án sắp xếp, tổ chức lại đơn vị hành chính các cấp và xây dựng mô hình tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp*.

(5), (8) Ủy ban nhân dân thành phố Cần Thơ, *Công văn số 1594/UBND-NC ngày 10/4/2025 về việc phối hợp xây dựng nội dung dự thảo Đề án sắp xếp, sáp nhập đơn vị hành chính cấp tỉnh*.

(6) Tiêu Dao, *Sáp nhập các đơn vị hành chính vùng DTTS - Còn đó những băn khoăn*, Tạp chí Dân tộc và Phát triển, 12/05/2024, <https://baodantoc.vn/sap-nhap-cac-don-vi-hanh-chinh-vung-dtts-con-do-nhung-ban-khoan-1713254502658.htm>, truy cập ngày 27/5/2025.

(7) Trường Thịnh, *Văn hóa địa phương trong bối cảnh sáp nhập: Thách thức và cơ hội*, Tạp chí Văn hóa và Phát triển, 27/03/2025, <https://vanhoavaphattrien.vn/van-hoa-dia-phuong-trong-boi-can-h-sap-nhap-thach-thuc-va-co-hoi-a28158.html>, truy cập ngày 27/5/2025.

(9) Ánh Nguyệt, *Lo ngại gián đoạn dữ liệu sau sáp nhập tỉnh, bỏ cấp huyện, FPT kiến nghị khẩn với Thủ tướng*, Người Quan sát, 18/03/2025, <https://nguoiquansat.vn/lo-ngai-gian-doan-du-lieu-sau-sap-nhap-tinh-bo-cap-huyen-fpt-kien-nghi-khan-voi-thu-tuong-205565.html>, truy cập ngày 27/5/2025.

(10) Vũ Thị Hoài Phương, *Cơ chế kiểm soát quyền lực nhà nước của chính quyền địa phương ở Việt Nam*, Tạp chí Dân chủ và Pháp luật, 02/12/2022, <https://danchuphapluat.vn/co-che-kiem-soat-quyen-luc-nha-nuoc-cua-chinh-quyen-dia-phuong-o-viet-nam?utm>.

(11) Kết luận số 127-KL/TW ngày 28/2/2025 của Bộ Chính trị, Ban Bí thư về triển khai nghiên cứu, đề xuất tiếp tục sắp xếp tổ chức bộ máy của hệ thống chính trị.

(12) Điều 10 Nghị quyết số 193/2025/QH15 ngày 19/02/2025 của Quốc hội về thí điểm một số cơ chế, chính sách đặc biệt tạo đột phá phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số quốc gia.